PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

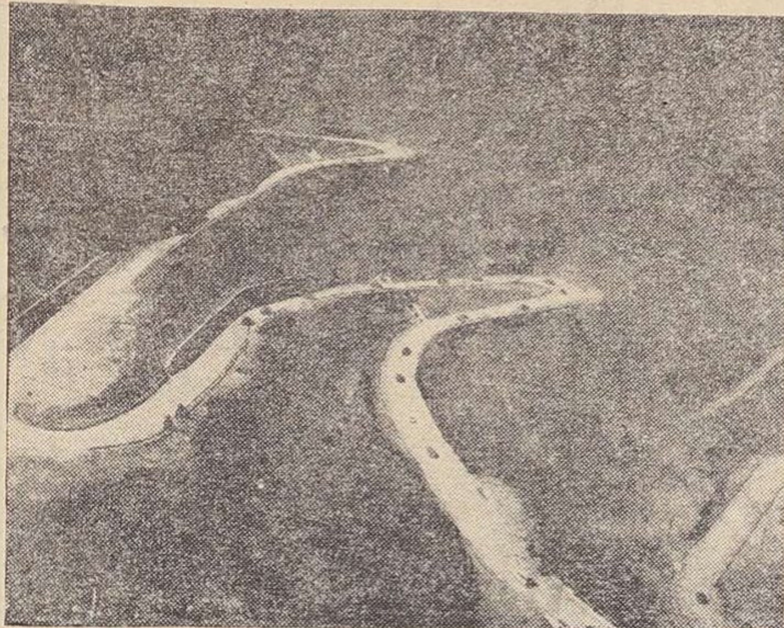
ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXX — Nr. 7859 | 4 PAGINI 30 BANI | Vineri 27 sept. 1974

TRANSFĂGĂRĂȘANUL, DRUM PE CULME, SPRE VIITOR

A trecut o săptămînă de la premiera Transfăgărășanului. Și reporterul e în continuare obsedat de propria sa neputință. Ca și fotograful, de altfel.

Omul cu aparatul a căutat unghiuri, planuri și perspective care să cuprindă un fragment de panoramă. Dar a fost greu. De la Stîna Caprei nu se vede Piscul Negru. Căldările Mioarelor le ascund pe cele ale Berbecilor. Marele spectacol de ansamblu se refuză privirilor, chiar dacă fotograful se agață de stîncă, fără piton și piolet.

Omul cu creionul încearcă și el, cu destulă dificultate, să transmită ceva din fiorul Transfăgărășanului. Își răsfoiește, febril, carnetul. Caută reperele acestui drum fără egal, de 90 167 de metri. Își dă seama că cifrele nu spun mare lucru. Caută altceva... Undeva, într-un colț, găsește scris: „Peste 3 milioane zile-om muncă". Cifra e colosală, dar — și ea — nu are puterea sugestiei, mai ales pentru cineva care nu privește, în clipa asta, pridvorul de piatră și copertina de piatră care vor spulbera zăpada avalanșelor, proiectînd-o în Valea Bilei.

Reporterul caută mereu. Se gîndește la cei 80 de kilometri de parapeți care strîng muntele de granit. „Ar fi o cifră". Și totuși, el simte că s-ar apropia parcă mai mult de răsuflarea Transfăgărășanului dacă s-ar opri în fața unei alte foi, unde stă scris, negru pe alb: „7 500 de buturugi, de aproximativ 30 de centimetri, smulse pe fiecare kilometru linear".

Toate acestea, însă, au — își dă seama — păcatul detaliului fotografic. Reporterul închide carnetul. Se gîndește la truda biruitoare a ostașilor pe creste. Vrea să refacă fabuloasa „călătorie a buldozerului". Într-o bună zi, pe la 1 800 de metri spre Piatra Dracului, buldozerul n-a mai putut înainta. Oamenii s-au oprit, privind cerul, descumpăniți. Atunci s-a născut ideea demontării, piesă cu piesă, șurub cu șurub. Dar lama buldozerului era prea grea, iar potecile prea înguste. Și astfel, oamenii au tăiat lama în două, ca și ea să urce, pe umerii lor, spre Piatra Dracului, ca merindea lui Hanibal, peste Alpi, cînd elefanții-buldozer nu mai puteau duce, prăvălindu-se în prăpastie.

Microbuzul înaintează greu. Geamurile s-au aburit de mult. Sîntem pe malul Lacului Bîlea. Coborîm. Cineva întreabă, în fața tunelului: „E adevărat că are 800 de metri?" Și reporterul răspunde că atîta are. În clipa aceea, un om din mulțime s-a și întors spre cei cu condeiul în mînă: „Dacă nu vă e cu supărare, faceți o greșeală. Tunelul are cu șapte metri mai mult. Șapte metri aici..."

În acel moment, omul a luat locul cifrelor. Se numea Gheorghe Buzoi. A lucrat la tunel. Îl între-

Ioan CHIRILĂ

(Continuare în pag. 2-3)

DAN IUGA — CAMPION AL LUMII LA PISTOL CALIBRU MARE

● O STRĂLUCITĂ VICTORIE A TIRULUI ROMÂNESC

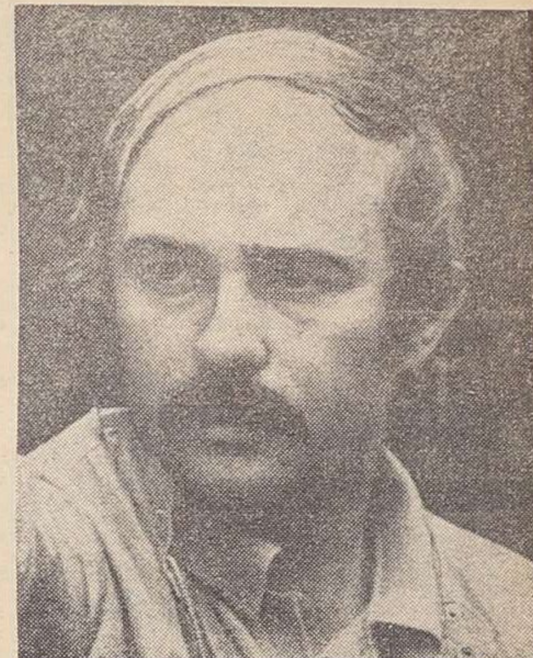
După aproape o săptămînă de întreceri ale celor mai buni trăgători din lume în cadrul competiției supreme, ziua de joi a adus tirului românesc o strălucită biruință. **Maestrul emerit al sportului Dan Iuga**, cel care a cîștigat în urmă cu doi ani medalia de argint la J.O. (pistol liber), **a înscris și de data aceasta o mare performanță, cucerind titlul mondial și medalia de aur la pistol calibru mare.**

În ziua I a probei (miercuri) **Iuga** se afla pe locul 4 cu 294 p. **În ultima manșă de joi, la încheierea întrecerii, trei țintași erau la egalitate de puncte: Dan Iuga** (România), **Francis Higginson** (S.U.A.) și **Hynek Hromada** (Cehoslovacia) — toți cu 591 p. Pentru departajare a fost nevoie de un baraj cînd **Iuga** și **Higginson** au tras cîte 149 p, iar **Hromada** 148 p. Un nou baraj (în doi) pentru desemnarea campionului lumii și **Dan Iuga** a obținut 145 p, cu un punct mai mult decît adversarul său, Higginson: 144 p. Și astfel, acest admirabil sportiv izbutește să urce cea mai înaltă treaptă pe podiumul premianților.

Demn de subliniat, rezultatul lui Iuga reprezintă un nou record al țării, adică este vorba de o autodepășire a remarcabilului țintaș român în cea mai mare competiție de tir de pe glob. Dan Iuga este născut la 12 noiembrie 1945 la Tg. Ocna, face parte din clubul **Dinamo București**, a început să practice tirul

(Continuare în pag. a 4-a)

PROGRAMUL DE VINERI: pistol standard bărbați și skeet — talere lansate din turn — ultima manșă **(Gheorghe Sencovici)**

CAMPIONATELE DE HANDBAL, DIVIZIA A

UNIVERSITATEA IAȘI [feminin] — O SURPRIZĂ PLĂCUTĂ

Ieri s-a disputat etapa a VI-a a Diviziei A la handbal. Iată scurte relatări de la meciurile masculine și feminine:

FEMININ

I.E.F.S. — UNIVERSITATEA IAȘI 20—15 (7—7). Am asistat ieri după-amiază, pe „Tineretului", la unul dintre puținele meciuri bune, cu handbal adevărat, din acest campionat. Excelent pregătite, cele două formații au desfășurat un joc viguros în atac, ferm în apărare. Ieșencele (o surpriză deosebit de plăcută, felicitări antrenorului Dan Constantinescu!) au fost egale valoroaselor lor adversare și numai lipsa de experiență (în superioritate numerică s-au fisticit) și o slăbire — spre final — a concentrării în apărare au făcut să piardă întîlnirea. I.E.F.S. a fost așa cum o știm: o echipă rapidă, cu o excelentă pregătire fizică și o ardoare de admirat. Păcat că abuzează de durități (arbitrii au fost și ieri mult prea îngăduitori). Au marcat: **Doina Radu 5, Rodica Bunea 4, Elena Frîncu 4, Georgeta Lăcustă 2, Maria Bosi 3, Natalia Alexandrescu 1** și **Iuliana Hobincu 1** — pentru I.E.F.S., **Viorica Cojocorița 8, Dorina Stamatin 4, Jana Herța 1, Maria Brezalo 1** și **Magdalena Trandafir 1** — pentru Universitatea Iași. Au condus cu scăpări **Tr. Ene** (Buzău) și **V. Erhan** (Ploiești).

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI — MUREȘUL TG. MUREȘ 19—9 (11—5). Cu Simona Arghir în zi mare, bucureștencele n-au avut nici o problemă în meciul cu mureșencele. Este drept însă și faptul că oaspetele s-au prezentat mult sub posibilitățile pe care bănuim că le au, pierzînd mingea prea ușor în atac și făcînd un joc neorganizat în apărare (ambele portărițe — Man și Szabados — au fost și ele de nerecunoscut). Au înscris: **Arghir 9, Furcoi 4, Mereu 2, Leonte 1, Vasile 1, Rotaru 1** și **Nițu 1** — pentru Universitatea, **Șoș 6, Ungur 1, Buta 1** și **Bartha 1** — pentru Mureșul. Au arbitrat foarte bine **Gh. Ivănoiu** și **M. Grosu** (Galați) — **H.N.**

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — CONFECȚIA BUCUREȘTI 11—4 (7—3). Desfășurat pe o ploaie torențială, meciul a solicitat mult ambele formații. Controlul dificil al balonului a influențat calitatea partidei. Cu un joc mai precis (pase scurte, aruncări în forță de la 9 m), studentele au cîștigat clar. Au marcat: **Petrovici 6, Cojocaru 3, Iordache 2** și — respectiv — **Costandache 2, Serediuc 2.** Au condus **E. Schuster** și **I. Manoliu** (Sibiu) (**P. Arcan** — coresp.).

TEXTILA BUHUȘI — CONSTRUCTORUL TIMIȘOARA 11—11 (7—7).

(Continuare în pag. 2-3)

LA VOLEI MASCULIN:

ROMÂNIA — SELECȚIONATA ORAȘULUI ȘANHAI 3—0

BRAȘOV, 26 (prin telefon, de la corespondentul nostru județean).

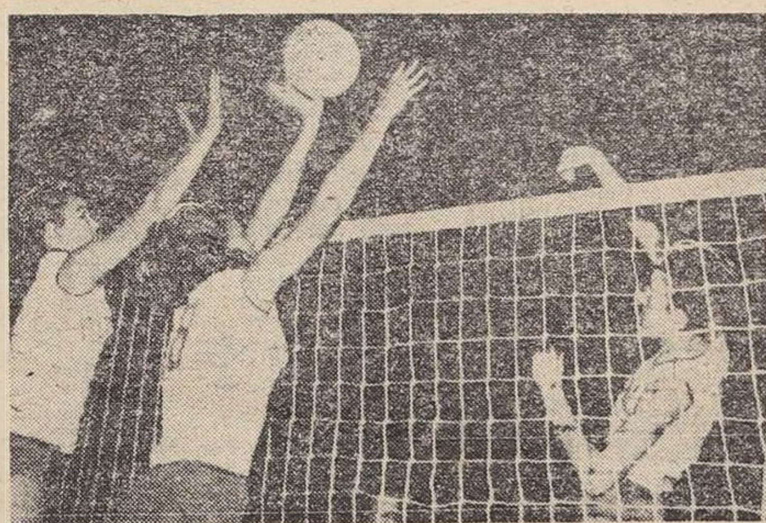
În sala Universității din localitate s-a desfășurat cea de a doua partidă dintre formația masculină de volei a **României** și **Selecționata orașului Șanhai (R. P. Chineză)**. Ca și în primul meci, victoria a revenit reprezentativei noastre cu **3—0 (11, 9, 2)**. Jocul a plăcut prin varietatea acțiunilor și frumusețea fazelor. Îndeosebi primele două seturi au fost mai disputate, oaspeții (din rîndul cărora s-au remarcat **Cian Wei-Ti** și **Ian Sia-Fan**) opunînd o deosebită rezistență și constituind un bun partener de întrecere pentru voleibaliștii noștri.

Echipa României a jucat în următoarea alcătuire: **Udișteanu, Bartha (Arbuzov), Duduciuc, Chiș (Oros), Tutovan, Stancu.**

Au arbitrat brașovenii **Gh. Ferariu** și **V. Arhire.**

C. GRUIA

● Sîmbătă (ora 15) și duminică (ora 16), în sala Floreasca din Capitală vor avea loc ultimele două întîlniri dintre echipa României și Selecționata orașului Șanhai.

Gabriela Popa depășește printr-un puternic atac blocajul echipei Poloniei
Foto: V. BAGEAC

VICTORIE DIFICILĂ A VOLEIBALISTELOR NOASTRE ÎN PARTIDA CU POLONIA

Sala Floreasca a găzduit, ieri după-amiază, penultima partidă de verificare a echipei feminine de volei a **României**, care peste puțină vreme va lua parte la campionatele mondiale din Mexic. Jucătoarele noastre au avut ca partener de întrecere formația **Poloniei**, aflată și ea printre participantele la „mondiale". După două ore și jumătate, victoria a revenit reprezentativei noastre cu 3—2, (—7, 2, —12, 13, 11), dar nu putem spune că jocul prestat a avut darul să mulțumească asistența. S-a greșit mult, în special la preluare (ceea ce a făcut ca atacul să nu dea totdeauna randamentul scontat), la dublaj, voleibalistele noastre fiind surprinse deseori de către adversare în linia a II-a. Să adăugăm și faptul că varietatea combinațiilor la fileu și a loviturilor de atac a fost scăzută, ceea ce a facilitat în repetate rînduri misiunea jucătoarelor poloneze, care au fost la un pas de a termina învingătoare. S-au detașat: **Mariana Ionescu** și **Maria Cengher** din formația noastră, respectiv **Eva Dubaj, Malgorzata Denisov** și **Teresa Rychlicka.** Au arbitrat: **D. Rădulescu** și **M. Albut.**

Vineri, de la ora 18, în sala Floreasca, are loc partida revanșă.

EM. F.

MECIUL DE FOTBAL DANEMARCA — ROMÂNIA VĂZUT DE LA... SOFIA

Să stabilim, pentru început, poziția acestui 0—0 de la Sofia în ansamblul rezultatelor echipei reprezentative. El vine după un 1—1 la București (care nu apare, însă, în palmaresele oficiale, fiind trecut sub numele de București — Sofia), astfel că recuperează, dacă vreți..., punctul pierdut atunci pe teren propriu. Dacă mai răscolim puțin în memorie și constatăm că, în afara unui 1—0 reușit în 1964 de prima noastră echipă în fața unsprezecelui olimpic bulgar, naționala noastră nu mai reușise să plece neînvinsă de la Sofia, atunci cu atît mai mult putem socoti rezultatul de miercuri seara ca meritoriu. Asta pentru a da, în orice caz, antrenorilor și jucătorilor echipei naționale ce este al lor în privința rezultatului privit sub aspectul semnificației sale cifrice.

Sigur însă că, mai departe, ceea ce interesează acum, cînd pînă la confruntarea cu echipa Danemarcei nu mai exista vreo altă verificare oficială, rămîne ce a spus jocul de miercuri în privința formației noastre. Vom arăta, mai întîi, că echipa pe care trioul selecționerilor bulgari ne-au opus-o e cea mai bună a momentului. Ea a prezentat pe patru dintre vechii titulari ai echipei (*Ivkov, Panov, Kolev* și *Voinov*), precum și pe doi dintre membrii expediției „Weltmeisterschaft" — *Zafirov* și *Borisov*. Primul ar fi jucat cu siguranță dacă nu s-ar fi accidentat grav cu două zile înaintea jocului inaugural cu Suedia. Ce se întîmplă cu ceilalți cinci jucători ai formulei de intrare în turneul

Eftimie IONESCU

(Continuare în pag. 2-3)